

B.781 ^a

89

Bont und Ollendorff

S. V.
Carpfonia
Exemplum quod
c. 1710 CC LXXX
sequatur
Kaeßner

15.781 a

VITA
VIRI ILLVSTRIS ATQVE
CELEBERRIMI
ABRAHAMI GOTTHELF
KAESTNERI
MAGISTRI SEMISECVLARIS

LIPSIAE D. XXII. FEBR. MDCCCLXXXVII

RENVNCIATI
ITERVM EDITA

KOEN. FRIED.
UNIVERS.
ZU HALLE

B. 481²

Contigit Illustri KAESTNERO, vni eique
primo de septendecim Magistris, qui,
ante hos quinquaginta annos (d. XXI. Februari.
MDCCXXXVII) antiquo ritu creati atque
inaugurati sunt, ut memoriam acceptiorum vir-
tutis ac doctrinae suae praemiorum laetus ac vi-
gens recoleret. Quae igitur Senex Venerabilis
de vita sua Lipsiae olim peracta, rogatu Ordinis
Philosophorum Decani M. S. exposuit, ut, mo-
re atque instituto Maiorum, publice proponeren-

A 2

tur*)

*tur, *) ea curauit, ut separatim edita, possent
a pluribus legi, qui KAESTNERVM — siue
ingenii species acerrimi vertatem, siue doctrin-
arum, quas felicissime excoluit, plurimarum
amplitudinem, siue scriptorum magno numero
editorum praestantiam et utilitatem, siue deni-
que indefessam illam industriam et assiduitatem,
qua solet omnibus et opera sua et consilio praeesto
esse — qui tot tantasque Viri incomparabilis
virtutes, summa cum humanitate coniunctas, su-
spiciunt mecum et venerantur.*

*Albo Academiae nostrae nomen dederat
KAESTNERVS A. MDCCXXXI, die, ut Ipse
refert, natalitio. Etiam huius diei memoriam
semisecularem A. MDCCCLXXXI, Academiae
tum*

**) In Programmate, quo Excellentissimus A. G. ER-
NESTIVS Sollemnia Magistrorum creandorum inau-
gurandorumque nuper indixit.*

*tum temporis Rector Magnificus, CHRISTL.
BENED. FVNCCIVS, b. m. renouauit; *)
scilicet ut appareret omnibus, quantum sui desi-
derium apud nos KAESTNERVS reliquerit.
Quos feci versus tum, non tam congratulandi
quam veros animi sensus exprimendi caufa, li-
ceat hic repetere; namque alios, celebrandae
magisterii semisecularis sollemnitati aptiores, qui-
que verius doceant, vnde talis nobis tantusque
KAESTNERVS contigerit — nullas habeo*

A 3 Natura

*) exhibito novo diplomate huius tenoris:

Q. D. B. V. Almae Litterarum Vniuersitatis Lipsien-
sis Rectore, CHRISTLIEB BENEDICTO FVNCCIO,
Physices Professore Publico Ordinario, studiis acad-
emicis ante hos L annos initiatus, et Ciuitatis nostrae
Albo inscriptus, Vir Illustris, ABRAHAM GOT-
HELF KAESTNER, Lipsiensis, Physices et Mathe-
matum per Germaniam Praeceptor, iterum in Album
Ciuium, honoris caufa, relatus est. In cuius rei
fidem testimonium hoc publicum consueto Rectoratus
Academici Sigillo communitum, Ipsi dedimus. Die
XXVII Mensis Decembris Anno Salutis per Christum
reparatae MDCLXXXI.

In pagina altera versus erant positi, qui sequuntur

Natura ingenium: natales Lipsia: mores
 Mater: doctrinae prima elementa Pater:
 Pommerus cultum linguarum: Hausenius artem
 Doctam: Musa dedit mellifluo ore loqui.
 Omine succreuit fausto, famaque per orbem
 Innumeris late protulit hic meritis.
 Nunc *Gottinga* tenet — Sic *Hannouera* tenebat
Leibnitium, patriae spemque decusque suae.
Lipsia vult retinere ambo; sed visum aliter DIs:
 „*LEIBNITIOS* tulit *haec* fortiter; *illae*
 habeant.“

CAROLVS FRIDERICVS HINDENBURG
 Phys. in Acad. Lipf. P. P. O.

Natus

Natus sum Lipsiae 1719. d. 27. Sept. Patre *Abrahamo*, Iurium Doctore (formula enim I. V. D. et si pro more vteretur, non omnia tamen iura tenere se existimabat, quae nostro tempore iurisperito discenda sunt; neque tribuebat sibi ICti titulum, quem adsciscere vidi aliquos, qui a nemine consulti essent) Matre *Anna Rosina Pommeria*. Horum parentum cura integra semper gauisus sum, quia nulla eius pars in alios deriuabatur: ad quam accessit *Gothofredi Rudolphi Pommeri*, Iurium Doctoris, cura, quippe qui, caelebs, fororis filium paterno completestebatur amore. Narrauit saepius pater, dum prope bimulum gestaret, fornacem se mihi, mensam, fenestram e. i. g. a. ostendisse, additis earum rerum latinis nominibus, non alio consilio, quam, ut infans sonos audirem. Aliquot diebus post, quum

amici forte adessent, ioci causa ex me quaesuisse, vbi sit mensa, fornax? quae quidem omnia digito extenso monstrauerim. Haec initia mihi linguae fuerunt, eo certe tempore eruditorum vernaculae. Alphabetum, quod vocant, nunquam memoriae mandaui. Singulas litteras, prout in libris occurrerant, quos sub manibus habebat; pater ostendit, et coniunctas legere docuit. Ordinem illarum tenere, quantum referret, tunc cœcum sensi, quum vocabula latina in lexico essent quaerenda. Graecorum elementorum seriem scripsi in pagina vacua Lexici Schreueliani, quo puer vtebar, quod, quum aliquando non statim ad manus esset, Grammatica etiam inter plures libros lateret (erat enim, si non mihi res angusta domi, libris tamen meis angusta domus) Iliadem euolui, ut, quas in calculo quodam litteras proxime post ζ adhiberem, algebraicus $\alpha\alpha\lambda\varphi\alpha\beta\eta\tau\sigma$ discerem. Veniam dabunt Manes Homerici, quod ad hunc usum aeternum Opus adhibuerim; certe inter plures, ad quos adhibitum est, non stultissimum. Ita maturius fere, quam pueri solent, legi germanica et latina. Die natali meo, anni 1725 bibliis Halensibus, quae vocant, donatus, et edoctus, mane ac vesperi particulam eorum legendam esse, ad finem libri perueni prima vice d. 12. April. 1727.

Id

Id scio vehementer displicitum esse nostri temporis sapientioribus, qui vel adultis epitomen facri codicis sufficere iudicant. Non is ego sum, qui cum his viris de re tam gravi litigare audeat. Ut tamen diminuam aliquo modo illorum peccatum, qui integrum librum puerο tradiderunt, quaedam addere liceat, quae tunc ab iis audiui. Luthero deberi, quod totum codicem facrum Germanis legere liceat; ante non nisi excerpta ex eo innotuisse non vulgo solum, sed etiam religionis doctribus; ceterum utendum in libro esse iis, quae intelligamus; dici enim ab Augustino, si recte memoria teneo, mare, per quod agnus vadat, quoniam elephas difficulter in eo nater. Colligit lector ex iis, quae retuli, id egisse parentes, ut de rebus diuinis plura docerent puerum, quam recentiores paedagogi doceri volunt, scilicet, non intellecturum. Evidem de iis, quae captum nostrum superant, memoriae mandasse cassa quaedam et inani vocis sono decorata, quam inutile sit, immo, quam damnosum, si tunc omnino nesciuissim, talia, si puer didiceram, perdenda fateri coegisset, quam postea tractaui, philosophia et mathesis. Sed tamen aliud esse iudico, nullum omnino sensum vocabulo cuidam subiicere, aliud, non omnem eius vim adsequi. Id autem, quod non totum intelligit, totum celare puerum, est, nec patrem ipsi nominare, nec matrem. Quo-

A 5

modo

modo enim, quid his vocibus dicatur, omne percipiat puer, etiam ex Basedouii disciplina prodiens, hoc est, doctior multo, quam alii pueros fieri volunt. Qui ergo infantem, vel puerum potius, ab iis omnibus arcent, quae capere nequit, prudentiana illius imitantur, qui nolebat aquam ingredi, antequam natare sciret.

Praeceptores puero elegit Pater plerumque ex auditoribus suis, ipse tamen profectuum meorum sollicitus obseruator, et in illis augendis occupatus. Quae praestantiores magistri docere poterant in publicis ludis litterariis, illis carui, nisi quaedam propria industria suppleui. Id mihi non omnino infeliciter cessisse, persuadet, quod *Gesnerus* et *Ernestius* repererunt in scriptis meis, quae probarent, et amicitia dignati sunt, quem discipulum non habuerant. Neque enim licuisset decenni, immiscere se adolescentibus, qui ab ore Gesneri pendebant. Duodecimum autem annum quum expleuisse, a. 1731 albo academico, die meo natali, inseruit nomen meum *Henr. Klausnigius*, tunc temporis Regio Magnificus. *Christlieb Benedicti Funcii*, qui eodem munere a. 1781 eius rei memoriam renouavit, gratus recordor et moerens. Iam ante circa a. 1729 confederam inter eos, qui Parentem audiabant explicantem Institutiones Iustinianaeas, addita, quam vocant, Luderii Menkenii Synopsi. Post

ad

ad reliquias eius paelectiones accessi, quibus priuati iuris cursum integrum absolutebat. Etiam formulas componere didici, quae ad litigandi artem pertinent, et de controuersiis iuridicis disputauit. In quibus omnibus non iubenti vnicce parui, sed exemplum cum voluptate imitatus sum. Erat autem eius haec sententia: ad ornandam fulciendamque iurisprudentiam, multifaria eruditione opus esse. Itaque et ipse tota vita discendum esse profitebatur, et probabat filium vndeique doctrinae copias aude colligentem.

Auunculus, qui aduocatus caussis in foro agendis operabatur, magnum studium collocauerat in linguis Europae cultioris. Gallicae, Italicae, Anglicae, Hispanicae elementa mihi tradidit, et legendos, qui illis linguis scripti erant, libros, historiam populorum enarrantes, aut itinera, plures etiam poeticos. Post liberaliter iuuit studia mea mathematica praestantioribus et maioris pretii voluminibus, v. c. Bernoulliorum aliorumque operibus. Quam primum aliis doctoribus academicis vti licuisset, Io. Henr. Winklerum philosophiam tradentem audiui. Is, quem instigante Ridigero scripta Wolfii refutatus legisset, meliorem Wolfii caussam iudicauit. Multum igitur dissentiebat a Ridigero, cuius tamen philosophia pragmatica in paelectionibus a. 1732 vtebatur. Neque poenituit, argutias Ridigeri didicisse.

cisse, in quibus expoliendis et augendis Hofmannus postea et Crusius occupati fuerunt. Sequenti anno *Winklerus* dogmata ex periculo recitabat, quae calamo excipiebamus. *Institutiones philosophiae Wolfianae* explicanti non adsedi, quum sufficere mihi videretur, audienda philosophiae biennium impendisse, et ipsa Wolfii scripta legerem. Dum Winklero adhuc doctore vtebar, singulari collegio, februarum tempore, explicabat Wolfii dissertationem de hieme a. 1709, multa per eam occasionem tradens de frigore, calore, tempestatibus et aliis ad naturam spectantibus. Trahebat iam tunc Winklerum voluptas sua ad physicam experimentalem, qua deinde celebritatem consequutus est; et si prima eius experimenta talia essent, quae in museolo meo facile repeterem. Matthesi, dum in Ridigeri castris militauerat, non multum tribuere potuerat: quae, quam necessaria esset phisico, quum agnouisset; vir laboris patientissimus maiores in illa profectus fecit, quam ab obruto pluribus negotiis exceptari poterant. Calculos et geometrica ratiocinia in physicis, ut quae percipere magni ipsi constiterat, prolixius explicat, quam vellet mathematicus. Sed illa prolixitate sine dubio gratiam initit a multis, qui minus in erudito illo puluere erant versati. Etiam inter eos fui, qui Winklero arbitro, quantum profecissent in logicae praceptis et philo-

losophiae doctrinis, ad usum etiam aliarum scientiarum transferendis, periclitabantur; logico-practicos eos labores vocabat.

Anno huius saeculi 35, et qui illum sequutus est, *Georg. Frid. Richterum* audiui, *Wolfii compendium elementorum matheseos (Auszug)* explicantem. In Geometria *Clavii Euclidem* adhibui. Algebra, quum in cursu elementorum non attingeretur, cuius causa adii *Gothofredum Heinustum* autumno a. 1736. Calculos litterales, ex illa libelli *Wolfiani* parte, quam Richterus non explicauerat, propria industria tractare didiceram. *Heinstu*s cuiusvis problematis computos minutatim tabulae inscribebat, quo, si mei causa parcere potuisset, commilitonibus fortasse proderat. Ponebat *Heinsius* in ea re, ut perspicuus esset, summam operam, et forsitan nimiam. Certe, hieme anni, quem dixi, et vere sequentis, non absoluuit, nisi Tomi IV elementorum *Wolfii germanicorum* priores 198 paragraphos; reliqua, itinere Petropolin instituendo occupatus, non adiecit. Confugi ergo ad *Wolfii elementa latina*, ex quibus didici, ad quam substiterat *Heinsius*, Geometriam curuarum, et Analysis infiniti. Iam idoneus mihi videbar, qui proficere ab *Hausenio* possem. Is explicabat publice suorum elementorum Tomum, qui unicus prodidit, priuatum elementa *Wolfii germanica*, item *Newtoni Arithmeticam un-*

verfa-

versalem, et *Hambergeri* elementa physices. Privatissimis lectionibus interdum illustrabat *Hermannii Phoroniam*; sed illis interesse mihi non licebat. Quae igitur praeterea in Matheſi didici, mutis praceptoribus debo; nisi quod, aliquot annis post, *Backofio* quodam vſus sum, qui monstraret enchiræſes agrorum metiendorum, et picturarum architectonicarum. *Io. Christoph. Lehmannum* etiam vidi experimenta physica instituentem. Ditissimo, qualis tunc esse poterat, adparatu instrutus, et naturæ peritissimus, multa etiam ad publicam vtilitatem tentauerat, non sine rei familiaris detimento. Matheſeos elementa recte adhibebat; sublimiorum vſum non perſpexerat.

Io. Christoph. Gottſchedio primum innotui inter eos, qui moderatoro illo de controuersiis philosophicis disputabant; idque secundo curriculi mei philosophici anno. Deinde audiui eum, *Tſchirnhausi Medicinam mentis explicantem*, poeſeos et iam et eloquentiae p̄raecepta tradentem. Exercitiis oratoriis, eodem duce institutis, per sex integros annos interfui. Historiam litterariam accepi a *Christ. Theoph. Ioethero*, fata imperii Romano-Germanici, nec non iuris publici, quod vocant, elementa *Io. Iac. Mascouio*. Alios historicos non audiui. Nam tunc, quum *Mascouius* grauiter ac diferte

ferte narraret, saepius ex me quaefuerit: cur narranti
adsideat, qui legere ipse possit?

Interea non cessavi in iurisprudentiae studio:
cuius ut fructus aliquos perciperem, *Io. Frid. Hoeckne-
rus, Iur. Nat. et Gent. P. P. O. Fac. Iurid. Adseffor,*
qui ex sacro baptismate me suscepserat, auctoritate
Comitis Palatini, qua pollebat, Notarium publicum
a. 1733 renunciauit. Praestiti, quae praestanda
erant, ut tum in terris Saxoniciis, tum in vrbe pa-
tria, officio iudicis chartularii fungi liceret, et iure
meo, per aliquot annos, in pluribus negotiis vsus
sum. Patre Praefide in Auditorio ICtorum ter pu-
blice respondi a. 1734 et 35. Mense Ianuario
a. 1737 tentamina subii, quae ad titulum *Candidati
Iuris obtinendum requiruntur*, quo *omnino dignum*
Ordo ICtorum me pronunciauit. Edidi etiam non-
nulla lectionibus indicandis, quae ICtis non displi-
cuerunt, velut *pro iustitia calculi interusurii Leibni-
tiani a. 1747.* — *Physicae iurisprudentiam illustran-
tis specimina a. 1748.* — *de restituzione mutui, mu-
tato pecuniae valore a. 1750.*

Prima laurea philosophica exeunte a. 1735
ornatus, iure Baccalaureorum, a. sequ. theses phi-
losophicas e cathedra publica defendi, comite *Gottlo.
Beniam. Straubio, Vratislauensi.* Magisterii ho-
nores Ordo Philosophorum, mihi contulit a. 1737
d. 21. Febr. Decano *Hausenio.* Quoniam tunc, qui
pri-

primos honores philosophicos erant consequuti, paucis septimanis interieatis, ad altiores adspirabant, mihi, annoso Baccalaureo, primus locus contigit inter septemdecim candidatos, quorum plures inclauerunt, ut *Crusius*, *Gunzius*, *Hundertmarkius*, et *Woogius*, qui Lipsiam Professores ornarunt. *Siegartus*, qui mense Martio illius anni disputauit, *de eo, quod verum et imaginarium est in geometria infinitorum* paullo post mortuus est. Demandata est etiam, pro more, illum locum obtinenti, *Lectione Aristotelica*, ut vocabatur. Eam edidi sub titulo: *Commentatio de iustitia eiusque speciebus in Aristot. Eth. V, 5, quum inclusa Facultas Philosophica Lipsiensis Abrahamo Gottlieb Kaeftnero summos in philosophia honores conferret*, ab eodem publice recitata a. d. IX. Cal. Mart. CICDCCXXXVII. Ego tamen, ut docendi ius mihi adsererem, minus festinaui, quia tempus adhuc aliquod discendo impendere statueram. Itaque *Io. Ern. Hebenstreitium* sequutus sum in Anatome et Medicina forensi, *Christ. Theoph. Ludouicum* in Botanica et Diaetetica; etiam in Botanica *Ant. Guil. Plazium*, et in Chemia *Theod. Sam. Quelmalzium*. Physicam non omnem *Mathesi applicata* contineri, quod, quasi currentis decennii εὐρεμα, quidam nos docent, iam ab *Haufenio* didiceram, peritisimo illocum, quae modo nominaui, ut qui ipse mineralium collectionem diuitem possidebat. *Linnaei Systema*
natu-

naturae, ut forma maxima prodiit, primum apud eum vidi. Non memini, tunc fuisse, qui *naturae historiam*, ut iam moris est, doceret. Multa poterant in ea re disci ab *Hebenstreitio* et *Ludouico*; celebrabantur etiam exoticorum in primis et rariorium gazophylacia, *Bosianum*, quod fuit! et *Linkianum*.

Absoluti vitae meae partem iucundissimam, ut quae tota ornando exercendoque ingenio impenderetur. *Wolfii philosophiam*, quae tunc florebat, ita a *Winklero* accepi, ut non auctoritatem sequi, sed rationibus adduci mihi viderer. *Hausenius* effecit, ut sentirem, quantum interstet inter philosophorum argumenta et geometrarum demonstrationes. Philosophici vero et geometrici sermonis asperitatem facundia condire *Gottschedius* docuit, qui, etsi suo exemplo, in poesi in primis, confirmaret, parum valere studium sine diuite vena, regulis tamen, et, quod exemplaria antiquorum, et, quae tunc existant, recentiorum praestantisima, adsidue voluenda iuberet, cotis vice fungebatur, saepius ab ipso, quod acuerat, ferro laesae.

Iurisprudentia, si parum ad rem familiarem contulit, postquam non amplius vacui testamentis aut inuentariis scribendis, et cambiis praesentandis, et pro re nata protestandis (de his latine loqui, eset: thalassionem verbis dicere non thalassionis) debeo tamen illi, quod, quae ad formandam et regen-

dam ciuitatem pertinent, melius intelligam, et, de legum sive conditoribus, sive ministris, moderatius et rectius iudicem, quam iudicare interdum video eruditos, magni etiam pro tempore nominis. Etsi Philosophiae et Matheſi ſatis eſſe poterat illecebrarum, quibus a Themide me abducerent, erat tamen inter ea, quae magis adhuc alienarent animum, leue aliquod, non tacendum hic, ſi forte proſit parentibus ICtis filios mei ſimiles habentibus. Solent maiora corporis Iuſtinianeſi ſegmenta non numeris citari, ut aliorum librorum, ſed ipſis titulis, quorum quilibet quo loco reperiatur, memoria tendum eſt; indecorum enim iudicant, indicem voluere. Ego, licet probeſcirem, in Digestis Procuratores et defenſores proximos eſſe hiſ, qui notantur infamia, neutros tamen inuenturus eram ſine indicis beneficio. Numeros autem titulorum et ordinem (ut eſt ille ordo) nolebam memoriae infigere, quam, quum ſat felix mihi contigiffet, non onerabam edifendo, ſed, frequenter legendο, et ruminando lecta, ditabam. Ita, quum iam multo potior Triboniano eſſet mihi Euclides, eius nullam propositionem memoriter citare noram, praeter 47, I.

Quum de obtinenda docendi facultate cogitarem, materiam scripti fuasit *Winklerus* argumentum pro existentia Dei ex notione entis perfectissimi duum; *Cartesio* tribuerunt, etsi iam Anſelmuſ Can-
tuarien-

guariensis eo usus sit. Sed quaecumque vel lecta,
vel propria meditatione reperta Winklero propo-
nebam, illorum nihil arguento firmando sufficere
ostendebat. Quas igitur conquisiueram rationes,
eas tunc seposui, parte illarum, aliquot annis post,
usus in dissertatione germanica, quam inserui *den
Belustigungen des Verstandes und des Witzes 1743,*
Augustmonath. Memini, patrem, quem mutati
consilii rationes ei exponerem, dicere: tu quidem,
de Deo subtilius philosophaturus, parum forte cu-
rasti, quomodo Deo placeres. Huic reprehensioni
quod verum inerat, crediderim adhuc in rem suam
vertere posse multos Theologos, tum orthodoxos,
tum scoliodoxos, multos eorum, qui litteras sacras
magnō eruditioṇis adparatu interpretantur etc.

Emergenti ex Metaphysicae fluentibus, littus,
ad quod me reciperem, Mathesis concessit. *Theo-
riam radicum in aequationibus determinatis euolui,* me-
thodo, quam ab *Hausenio* acceperam, qua incognita
tamquam variabilis consideratur, ut, quod euane-
scit, dum radix incognitae loco scribitur, alios alios-
que valores accipiat, exhibens ordinatam curuae ali-
cuius parabolicae, cuius abscissa est incognita varia-
bilis. In scripto illo, quod a. 1739 comite *Fuchso-*
defendi, curuis non usus sum, sed rem omnem ad
numerorum series reuocau. Quarum serierum,
quum ex primitiua nascantur plures, differentiarum,

ut terminos illarum generales, et reliquas leges, idoneis signis exprimerem, magnam collocaui operam, non pro spe mea *Hausenio* probatam, qui negabat multum prodeste hanc signorum vniuersalitatem. Non tamen poenituit me laboris, quem ex elementis Analyseos finitorum, quae Gottingae edidi, cognoscere licet. Data aequatione inter duas variabiles, vnam illarum per seriem potentiarum alterius exprimere, partibus aequationis in laterculos parallelogrammi dispositis, *Newtonus* docuit. *Io. Colson* cuius opera Londini 1736 prodierunt: *The Method of Fluxions and infinite series . . . by Sir Isaac Newton amplissimo commentario praxin methodi docuit, demonstrationem non dedit.* Illam, qualis mihi se obtulit, edidi in dissertationibus duabus *pro Loco* quas vocant. Primae a. 1743 exhibitae titulus est: *Aequationum speciosarum resolutio Newtoniana per series;* haec ad aequationes inter quantitates finitas pertinet; altera a. 1745 edita, agit de *resolutione aequationum differentialium per series,* quomodo fluentium vna exprimatur per seriem alterius ex aequatione inter fluxiones. Vtriusque contenta inserui elementis meis Analyseos. Ratiocinia, quibus usus sum, illustrarunt eruditii duo Wirtembergenses, aliis laboribus clari, *I.G. Pfeiffer*, *Aequationum speciosarum resolutio per series ope Parallelogrammi Newtoniani.* *Tub;* 1765. et *G.I. Holland:*

Inhalt

Inhalt des Kästnerischen Vortrags vom Newtonischen Parallelogramm. Ibid. eod. a. Haec proxime pertinent ad illos honores, quorum, ante hos *L* annos mihi collatorum, memoriam renouare placuit Ordini Philosophorum Lipsiensi. In reliquis breuem me esse oportet; neque enim vel scopus huius scriptoris, vel locus permittere videntur

ut omnis

Votiva pateat veluti descripta tabella
Vita Senis.

Anno 1746 demandabatur mihi *Professio extraordinaria Matheos*, addita pensione annua. Ad orationem adjicalem inuitauit programmate, quod *Cautionem in neglegitu quantitatum infinite paruarum obseruandam exemplis illustrabat.* Oratio ipsa explicabat; *Cur inter mathematicos rari aut nulli sint diffensus.* Illi auditorem interfuisse, qui ~~tunc~~ Lipsiae commorabatur, Ernestum Com. de Manteufel: eumque et mihi fauisse, cum voluptate recordor; non quod Comes erat, et Amicus Regum fuerat, sed, quod varia doctrina, ipsaque philosophia subtiliore instructus ingeniorum idoneus aestimator erat. Calcar industriae addidit, quod conatus mei probarentur, quibus probari, honori mihi esset. Litterarum commercio me dignabatur *Cardinalis Quirini*, commentariis de rebus ad se pertinentibus donabat, Academiae Bononiensi Sodalem commendabat. Illi

B 3

ergo

Ergo a. 1750 obtuli libellum, quo Geometriae Eu-
 clidis primam, quae post inuentam typographiam
 prodit; editionem descripsi. Cardinalis, praeter
 nomen imagine sua insignitum, pecuniam etiam
 misit, per le spese dell' impressione, ut scribebat; non
 imitatus Papam illum, qui alchymistae librum cru-
 mens vacua remunerabatur. Exstant editae illius ad
 me epistolae, et mearum duae ad eundem, de ha-
 bitu Matheseos et Physicae ad Religionem a. 1752,
 et alia sequ. anno Academia Regia Prussica in a. 1751
 quaesuerat: Quae facienda sint creditibus fortu-
 nam ex mundo exsulare, casusque omnes a diuina
 prouidentia regi. Praemio ornauit, quae latine
 scripseram; illa quum edenda essent, iubente Aca-
 demia, gallica reddidi. Vtroque sermone prodiit
 cum aliis: Piéce qui a remporté le prix sur le sujet
 des evenemens fortuits av. les piéces, qui
 ont concouru. Berl. Misit haec Cardinali, et edi-
 tam eius ad me epistolam accepi Brixiae d. 29. Ian.
 1752 scriptam, in qua initium dissertationis meae
 versibus latinis reddidit, et haec subiunxit: „ad quos
 „fundendos nescio quis animi impetus me tulit, an-
 „telucanis Sacrorum Epiphaniorum horis; nam eo
 „die statim ac e lectulo surrexi, accidit mihi nihil
 „tale opinanti, vt tuam lucubrationem, quam pri-
 „die perlegeram, iterum in manus sumerem, vtque
 „tempus illud christiano ritu diuinis rebus meditandis
 „dispo-

„disponi suetum, in repetenda eiusdem lucubratio-
 „nis lectione impenderem; inde vero animus meus
 „incaluit, ut ea lectio, Stellae instar, quae Magos
 „ad Regem Regum adorandum deduxit, me adege-
 „rit, ut eidem Regi munus et ipse aliquod offerrem,
 „non quidem ex Eois thesauris depromtum, sed,
 „quale ingenii mei paupertas tribuere me posse con-
 „cederet.“ — *Maupertuisum* etiam propense mihi
 fauentem expertus sum. Academiae Regiae Prussi-
 cae inde ab a. 1749 exterus Sodalis, per eum non
 stetit, quin aliquot annis post adiungerer Viris illu-
 stribus, qui Berolini scientias ornant et augent. —
Leonardo Eulero placuisse theoriam radicum in aequationibus, *Heinsius*, cui illam miseram, Petropoli
 scripsit. Berolini degens Vir Summus beneuolen-
 tiam insignem litterarum commercio testatus est, cu-
 ius maiores adhuc percepturus eram fructus, si com-
 mendatione eius aucto adiutoque Petropolin acce-
 dere licuisset. — *Petrus de Vargentin*, non quod
 Secretarii Academiae Holmiensis esset, interdum So-
 dali extero scribere, sed, quod iudicaret, conferre
 me aliquid ad utilitatem scientiarum, plurima ami-
 citiae testimonia mihi exhibuit. — Dom. de la
 Lande, quum Berolini obseruationes institueret,
 quae illis Abb. de la Caille in extrema Africa institu-
 tis responderent, misit, quae in Actis Eruditorum
 inferenda curarem, et redux magnam eius tempo-

ris partem, quo Lipsiae commorabatur, mihi indulxit.

Pauca liceat addere, quae ad amoeniores litteras pertinent. Veram eloquentiam, quae nihil aliud est, quam copiose loquens sapientia, semper cultores suos habuisse Lipsiae, nemo est, qui ignoret. Erat meo tempore Societas doctorum academicorum, et gradibus academicis ornatorum, qui singulis Saturni diebus unam alteramue horam impenderent orationi, quam unus recitaret, audiendae, et monendis, quae in illa reprehendi posse viderentur. Quod amicorum esset consortium, nominabatur *die vertraute Redner-Gesellschaft*. Antiquius erat currente saeculo. In annalibus Societatis legi nomina *Christ. Thomasi*, *Menkeniorum*, *Ruinorum*. Ultimus Senior instituti erat *Maius*, moralis philosophiae Professor. Illi cum fructu et voluptate interfui, item, sub eodem *Maio*, Societati Theotiscae. *Gottschedius* denique in societatem, quam instituerat liberarum artium, abiturientem adscivit.

Patre orbato a. 1747 et auunculo a. 1750 mater supererat, cui, quum debitum soluere non possem, pietatem praestarem. Id vero officium eos sanctius mihi erat, quod constanter ferret, immo materno adfatu saepius me celaret cruciatus diuturni morbi, non nisi morte finiendos. Hannouerae munere honorifico fungebatur *Hartmannus*, Lipsia oriun-

oriundus, et matri meae cognatione iunctus. Is
scribebat a. 1743 contingere mihi posse Gottingae
locum cum Professoris titulo, operam in diri-
genda quadam eruditorum societate requiri. Re-
spondi eruditos, si alios, ut me norim, paullo dif-
ficilius dirigi; quomodo Halleri quidpiam reddere
possim Gottingae (nam et hoc erat in litteris ami-
ci) me omnino non intelligere. Quae igitur mihi
facienda sint, planius doceri petui. Si recte coni-
cio, credebatur, post Halleri abitum, nouorum lit-
terariorum et Relationum Gottingensium curam
mihi demandari posse. Item quaerebam, quae
cum fructu agerem, vbi Segnerus erat cum Mayero.
Sed, quod non satis explicare poteram bene mihi
cupientibus, retinebat me mater, quae nec vitam
miseram latura erat sine me, nec domicilii muta-
tionem. Ita tunc Lipsiae manenti spes facta est
primae, quae in Ordine philosophorum vacaret,
cathedrae, et, donec id contingeret, praeter
illam, qua fruebar, pensionem annuam, alias ad-
huc, si qua vacaret. Gratus veneror illorum me-
moriā, qui his me cumularunt beneficiis, quantis
poterant. Liceat tamen rationem reddere, cu
hic spe, summam votorum non consequutus sim.

Evidem multifariae eruditionis, cuius custo-
dia Facultati amplissimae credita est, nullam partem

omnino neglexeram, quod omnes ornando ingenio aliquid conferre intelligerem. Neque tamen poterant omnes ac singulae vel aequa placere mihi, vel aequa feliciter a me tractari. Itaque nec magna cum voluptate, nec cum Academiae fructu docendam poteram suscipere, quamcumque fors obiecisset. Usus sum hac excusatione apud *Holzendorfum*, qui subridens unum nominavit, si recte memini, et aliū, cuius vicibus non deterius fungerer. Non renui, sed addidi: id me velle, ut meis vicibus nemo me melius fungi possit. Propositionem meam, veris adplicabo exemplis, ut suas adplicare solent Astronomi. Quam iam abitum pararem, *Eloquentiae* cathedralm vacuam reliquit *Kappius*. Quae autem vesania fuisset, pro iure meo contendere cum *Ernestio?* *Christium* Professorem Poëseos, efferri vidi, quum ultima vice Lipsiae essem. Fudi interdum etiam latinos versiculos; illorum vero, quibus, latinos esse poetas, dederim, primum ego me exerpam numero: sunt, qui vix inter vernaculos locum concedant, sed ego non credulus illis. Poetas vero, et alios scriptores antiquos ita versaueram, ut ex illis ipse proficerem, non, ut commentari in eos auderem. Id certe asturus eram, ut, quocumque munus mihi contingenteret, illo probabiliter fungerer. Sed hac sollicitudine me exsoluit, quod *Segnero*, post

Wolfi

*Wolfii obitum, Halam petente, Gottingae Mathe-
sis et Physica docendae mihi credebantur. — Haec
iis in primis scribo, (litterarum hono spero, non
multos fore; noui tamen vnumem alterum)
qui, quum ipsis omnes suae artes quaestuariae sint,
ex se iudicant rectius de eruditionis dignitate sen-
tientes. — Poteram Lipsiae viuere commode et
cum honore, inter amicos, cum quibus adole-
veram, cum praceptoribus me amantibus, et, in
mediocritate honesta, multis frui, quae alibi ne
pecunia quidem redimuntur.*

Munus Gottingense adii mense Augusto a. 1756.
Mense proximo Lipsiam reuisi et mecum duxi uxori-
rem *Ioannam Rosinam Baumanniam*. Poteramus
nobis mutuo lenire patriae desiderium. Sed illa
ad meliorem vitam d. 4. Martii a. 1758 euo-
cata est.

Labores meos Gottingenses non credo huius
loci esse. Et iam nimium de me loquutus sum.
Lego autem in *Gesneri* prae fatione ad *Horatium*:
Concedi Senibus περιαυτολογεῖν. — Ill. *Baldin-*
gerus edidit, quae ipsi de rebus ad me pertinentibus
scripseram initio anni 1764, et ipse quaedam addi-
dit: *Biographien jetztlebender Aerzte und Natur-*
forscher 1. B. 1. St. Iena 1768. — Etiam Ill. *Put-*
terus

terus — Versuch einer academischen Gelehrtenge-
schichte von der Georg-Augustus-Universität. Gott.
1768. p. 173. — de me retulit.

Scrib. Gottingae d. 14. Ian. 1787.

Hactenus KAESTNERVS, *Magister se-
msecularis*, cuius auspicatissimam renunciatio-
nem secuta est alia *Magistrorum nuper creatorum*,
tabulisque publice propositis declaratorum. Hi
sunt:

CAROLVS HENRICVS BERNARDVS
ERTELIVS

Lipsiensis, Iuris utriusque Baccalaureus

THEOPHILVS SIGISMUNDVS
FVRMANNVS

Tripticio - Variscus

IOANNES CHRISTOPHORVS
ROEMPLERV

Tennstadio-Thuringus, Scholae Patriae Collega

FRIDE-

FRIDERICVS LEBR. SCHOENEMANNVS

Mansfeldensis

CHRISTIANVS ERNESTVS WEISSIVS

Lipsiensis, Iuris utriusque Baccalaureus

CAROLVS GOTTLLOB SCHMIDIUS

Plauiensis

RVDOLPHVS HOMMELIVS

Lipsiensis, Iuris utriusque Baccalaureus

CAROLVS GOTTLLOB SONTAGIVS

Radeberga-Misnicus

CAROLVS AVGVSTVS SATTLERVS

Lipsiensis, Iuris utriusque Baccalaureus

ABRAHAMVS THEOPILVS RAABIUS

Bernstadio-Lusatius

IOANNES CHRISTIAN. THALEMANNVS

Numburgensis

FRIDE.

FRIDERICVS AVGVSTVS LEIBNITIUS

Numburgensis

BERNARDVS KORDESIVS

Lubecensis

CHRISTIANVS FRIDERICVS WEHRDIVS

*Numburgensis, in urbe patria ad aed. d. Wences-
lai Diaconus*

HENRICVS WOHLRATH REHKOPFIUS

Cygnensis

CAROLVS SAMVEL EHRLICHIVS

Sorauia-Lusatius

Nomina eorum, qui, renunciatis illis,
sollemni ritu in Auditorio Magistri creabantur,
haec sunt:

AVGVSTVS ADOLPHVS WENDLERVS

Lipsiensis, Iuris utriusque Baccalaureus

AVGVSTVS FRIDERICVS WERNERV

Penicensis

AVGV-

IOANNES ANDREAS IAGIVS

Lipſiensis

FRIDERICVS AVGVSTVS

WEISSHVHNIVS

Schoenwerda - Thuringus

ADOLPH. CHRISTIAN. KRETSCHMARVS

Niederſchoena - Misnicus

VRBANVS THEOPHILVS HAVBOLDVS

Lipſiensis

IOANNES GEORGIVS SCHEIBIVS

Rothenburgo - Lufatus

CAROLVS DAVID ILGENIVS

Sehna - Thuringus

IOANNES ANDREAS REVTERVS

Lengefelda - Variscus

CHRISTIANVS GOTTLLOB FLADIVS

Mudisdorpio - Hermundurus

AVGVSTINVS MAGNVS KRAFTIVS

Niedertrebra - Thuringus

CARO.

CAROLVS CHRISTIANVS
SELTENREICHIUS

Camitio-Lusatus

CAROLVS FRIDERICVS BRESCIVS

Budissas

CAROLVS FRIDERICVS HEINSIVS

Niemontanus.

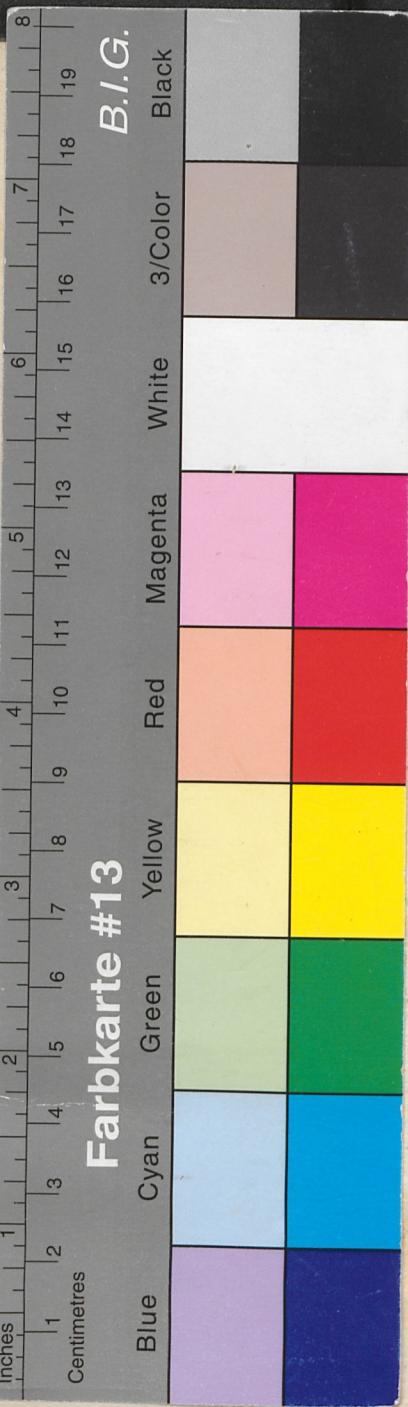
LIPSIAE

EX OFFICINA KLAUBARTHIA.

Pb 461

X 2290256

Brü

VITA
VIRI ILLVSTRIS ATQ VE
CELEBERRIMI
**ABRAHAMI GOTTHELF
KAESTNERI**
MAGISTRI SEMISECVLARIS

LIPSIAE D. XXII. FEBR. MDCCCLXXXVII

RENVNCIATI

ITERVM EDITA